

ДІАГНОСТИКА ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

О.С. ВОРОНІНА, к.е.н., М.І. ЖУРА, студентка 4-го курсу

Харківський національний університет міського господарства

імені О.М. Бекетова

Zhura_Marina@mail.ru

Оцінка поточних і майбутніх можливостей підприємства виготовляти товари і послуги, отримувати дохід і прибуток називається потенціалом підприємства. Бувають такі види потенціалу підприємства: виробничий, трудовий, соціально-економічний, інноваційно-інвестиційний.

Виробничий потенціал будівельного підприємства –сукупність головних ресурсів виробництва, що визначають максимальний обсяг випуску продукції, який підприємство здібне виготовити при умовах повного використання ресурсів, які знаходяться у його розпорядженні.

Управління використанням виробничого потенціалу будівельного підприємства має ґрунтуватися на неупередженій інформації про стан об'єкта управління. В даному випадку об'єктом управління є здатність елементів, які утворюють виробничий потенціал, забезпечувати виконання головних задач підприємства, досягнення результатів, заради яких воно створено. Ця здатність характеризується виробничим потенціалом підприємства.

Виробничий потенціал визначається взаємодією і поєднанням елементів, які його утворюють. Це поєднання, якщо подивитися з боку системного закону цілісності, дає нову якість. Управління виробничим потенціалом будівельного підприємства повинно створюватись виходячи із

системності співвідношення елементів і сукупного впливу на виробничий потенціал будівельного підприємства будь-яких змін, що відбуваються у кожному з елементів.

Динамізм виробничого потенціалу будівельних підприємств зумовлений впливом інновацій, кон'юнктурними вимогами виробництва, нестійкістю зовнішніх факторів господарювання і в результаті впливу таких факторів, в його структурі починають відбуватися деякі порушення, а також кількісні та якісні зміни техніко-економічних показників, які характеризують його.

Для комплексного аналізу доцільніше використовувати показники, що характеризують кінцеві результати роботи підприємства. Системний підхід при вивченні підприємства дозволяє застосовувати принципи "чорного ящика", тобто спостерігати і вивчати вхідні і вихідні параметри системи. Оцінка використання виробничого потенціалу по вихідних параметрів дає можливість комплексно, системно оцінити рівень реалізації його можливостей. Тому оцінка кожного елемента, що визначає і становить виробничий потенціал, повинна вестися по ряду легко вимірюваних вихідних параметрів, наявних у звітності підприємства, а комбінація і зіставлення цих показників дозволить отримати необхідну оцінку.

Інновації як елемент, що утворює інноваційний потенціал, діють на нього через забезпечення конкурентоспроможності продукції або послуг підприємства за науково-технічними показниками конкурентоспроможності самого підприємства за рахунок створення заділу, що дозволяє підтримувати необхідний йому науково-технічний рівень виконуваних робіт або послуг.

Ефективність фінансових ресурсів визначається фінансовим менеджментом, тобто ефективністю управління використанням наявних фінансових ресурсів в частині оборотності оборотних коштів, норми

прибутку з використання обігових коштів та інвестиційних ресурсів, а також ефективністю управління короткостроковими і довгостроковими фінансовими активами підприємства.

Цей підхід до діагностики виробничого потенціалу будівельного підприємства – через особливості і характеристики елементів, які його утворюють – дозволяє досягти бажаного результату, одержати повну, інформаційноємну оцінку стану виробничого потенціалу підприємства та його використання.

Більшою мірою переважають підходи, що базуються на порівнянні проектної потужності будівельного підприємства та фактичного використання виробничого потенціалу. Максимум, що спостерігається в пропонованих наукових розробках – це застосування порівняльної оцінки підприємств, що працюють в одній галузі або на одному товарному ринку. При цьому оцінки в більшості випадків будуються на основі об'ємних характеристик, що показують кількість і обсяг виробленої продукції, в кращому випадку, на одиницю використовуваних ресурсів (фондів, чисельності тощо). Такий підхід дозволяє будувати і здійснювати тактичні програми управління виробничим потенціалом. Але розробляти і проводити стратегічні програми управління виробничим потенціалом, виходячи з такої інформаційної бази, складно.

Тому можна зробити висновок, що діагностика виробничого потенціалу підприємства повинна будуватись на основі багаторівневої системи, від найбільш загального до часткового.